

Representantforslag 1 S

(2009–2010)

fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Abid Q. Raja

Dokument 8:1 S (2009–2010)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Abid Q. Raja og Trine Skei Grande om en opptrapping av norsk klimapolitikk før klimatoppmøtet i København

Til Stortinget

Bakgrunn

I år samles verdens nasjoner i København i et forsøk på å komme fram til en ny internasjonal avtale som skal avløse Kyoto-avtalen. Det er av stor betydning at denne avtalen blir omfattende og ambisiøs, slik at vi får rask reduksjon av utslippene. Rådene fra det store flertallet av forskerne er entydig. Skal vi unngå de mest alvorlige konsekvensene av klimaendringene, må reduksjonene i de globale utslippene starte allerede fra 2015.

I forbindelse med klimaforliket, avtalen om St.meld. nr. 34 (2006–2007), Innst. S. nr. 145 (2007–2008), sluttet et bredt flertall på Stortinget seg til en styrking av målene og virkemiddelbruken i klimaarbeidet. Et mål med klimapolitikken er å stimulere andre land til å sette seg høye klimamål. Norges troverdighet som pådriver er avhengig av at vi reduserer egne utslipp, bidrar til utvikling av teknologi og bidrar til å vise at det er mulig å frikoble økonomisk vekst med vekst i klimagassutslippene. Forslagsstillerne vil peke på at flere punkter i klimaforliket ikke er fulgt opp av Regjeringen og at det er av stor betydning at dette kommer på plass så fort som mulig.

Forslagsstillerne mener Norge bør ligge i front internasjonalt gjennom å vise at det er mulig å kombinere et høyt velferds- og velstandsnivå med å være et moderne samfunn med lave klimagassutslipp. Det forutsetter løsninger som forener hensynet til sysselsetting, næringsutvikling og lavere utslipp. Dette vil

være et viktig utgangspunkt for å motivere andre land til å gå i samme retning. Forslagsstillerne vil peke på at Norge har alle forutsetninger for å lykkes i dette arbeidet. Vi besitter kunnskapen, kapitalen og har kapasitet til gjennomføring av tiltak på flere viktige områder.

Som en følge av tilbakeslaget i verdensøkonomien er det blitt knyttet større usikkerhet til hvor langt partene på klimatoppmøtet i København er villige til å gå. For å få på plass en bred, forpliktende og ambisiøs internasjonal klimaavtale kan det være av stor betydning at Norge i oppkjøringen til klimatoppmøtet signaliserer økt vilje til å gjennomføre planlagte og nye tiltak i tråd med målene i klimapolitikken.

Forslagsstillerne har registrert at det i den nye politiske plattformen for Regjeringen "Soria Moria 2" er en ambisjon om å skjerpe Norges klimamål slik at de tilsvarer kutt i utslippene på 40 pst. innen 2020 i forhold til 1990-nivå, dersom det kan bidra til enighet om en ambisiøs klimaavtale der de store utslippslandene påtar seg konkrete utslippsforpliktelser. Etter forlagsstillerens syn er dette en vente-og-se-holdning i klimapolitikken som er for passiv. Dessuten vil en skjerping av det norske klimamålet utover 30 pst. i all hovedsak gjennomføres ved økte kvotekjøp og flere tiltak i utlandet.

Forslagsstillerne viser videre til at miljø- og utviklingsminister Erik Solheim i Aftenposten 11. august 2009 inviterte Venstre og Kristelig Folkeparti til et nytt klimaforlik etter valget og i forkant av FNs klimakonferanse i København. Denne invitasjonen er imidlertid avlyst av Jens Stoltenberg som i Dagsavisen 27. august 2009 slo fast at det er helt urealistisk. I "Soria Moria 2" har denne uenigheten fått utslag i en rimelig uforpliktende formulering om at

"Regjeringen vil legge fram for Stortinget en vurdering av klimapolitikken og behov for endrede virkemidler, herunder de sektorvise klimahandlingspla-

nene. En ny internasjonal klimaavtale nødvendigjør en revisjon av nasjonale mål og virkemidler og en ny vurdering av hvordan Norges samlede innsats bør innrettes for å bidra best mulig til å redusere de globale utslipp av klimagasser."

For forslagsstillerne er det helt avgjørende at nye opplysninger om både norske CO₂-utslipp og at klimaendringene vil få større konsekvenser enn tidligere antatt, følges opp med nye virkningsfulle tiltak gjennom et nytt klimaforlik i Stortinget.

Dersom Norge skal ha realistiske muligheter til å oppfylle en klimaavtale som er mer ambisiøs enn Kyoto-avtalen, er det viktig at vi allerede nå kommer i gang med tiltak som får ned de norske klimautslippene. Særlig er dette viktig sett på bakgrunn av nye beregninger forskere ved Bjerknessenteret for klimaforskning i Bergen har utført, som tyder på at klima-

endringene kan slå inn langt raskere og med større kraft enn det FNs klimapanel har anslått.

Forslagstillerne vil peke på at det vil være en styrke ved norsk klimapolitikk at det brede tverrpolitiske samarbeidet om klimapolitikken videreføres, jf. arbeidet med avtalen om St.meld. nr. 34 (2006–2007), Innst. S. nr. 145 (2007–2008).

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber Regjeringen legge fram en egen sak om en opptrapping av norsk klimapolitikk før klimatoppmøtet i København.

12. oktober 2009